

nettoafregning, at elforbrugeren og elproducenten juridisk set skal være samme person. Det er alene et krav, at elproduktionsanlægget er 100 pct. ejet af elforbrugeren. De i spørgsmålet nævnte lovbemærkninger udelukker efter min opfattelse ikke, at elproduktionsanlægget placeres i et selskab, såfremt dette selskab er 100 pct. ejet af elforbrugeren. De gældende regler skulle derfor normalt ikke skabe problemer for virksomheder med en koncernstruktur, idet jeg her ved forudsætter, at den elforbrugende del af virksomheden er ejer af det selskab, hvori elproduktionsanlægget er beliggende. Skulle der være situationer, hvor dette ikke er tilfældet, må virksomheden, hvis den vil anvende nettoafregning, foretage en omstrukturering for at tage højde for lovgivningen på dette punkt.

Spørgsmål 19:

Vil ministeren stille – eller som teknisk bistand udarbejde – et ændringsforslag, som kan løse problemet, der er opstået i forbindelse med bemærkningen om 100 pct. ejerskab? En sådan ny bestemmelse kan jo fortsat indeholde en værnregel, f.eks. således at ministeren bemyndiges til at træffe konkrete afgørelser for de virksomheder, som er kommet i klemme.

Svar:

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 18, finder jeg ikke, at der er grundlag for at ophæve kravet om, at det er en betingelse for netto-afregning, at elforbrugeren er ejer af elproduktionsanlægget. Ud over teknisk bistand er jeg ikke rede til at støtte et sådant ændringsforslag.

Spørgsmål 20:

Ad ministerens svar på spørgsmål 18 og 19, jf. L 205 – bilag 27.

For at undgå et eventuelt misbrug af en lempelse af 100 pct.-reglen, finder ministeren da ikke, at en anvendelig model vil være, at virksomheder med særlige ejerstrukturer gives mulighed for at søge ministeren (Energistyrelsen) om dispensation fra 100 pct.-reglen? En sådan mulighed vil fjerne utilsigtede hindringer og samtidig være et værn mod, at der åbnes for misbrug af reglen.

Svar:

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 18 og 19 (L 205 – bilag 27), finder jeg ikke,

at der er grundlag for at ophæve kravet om, at det er en betingelse for netto-afregning, at elforbrugeren er ejer af elproduktionsanlægget. Jeg kan derfor ikke støtte et sådant ændringsforslag, og er i øvrigt af den opfattelse, at et sådant ændringsforslag i givet fald måtte drøftes nærmere i elreformkredsen.

Spørgsmål 21:

Ministeren bedes – som teknisk bistand – udarbejde et ændringsforslag, hvorefter der åbnes for, at virksomheder, som på grund af særlig ejerstruktur m.v. er kommet i klemme med 100 pct.-reglen, kan søge miljø- og energiministerens subsidiært Energistyrelsen om lov til at fravige 100 pct.-reglen.

Svar:

Som teknisk bistand fremsender jeg et udkast til et ændringsforslag, som indeholder den ønskede adgang for ministeren til i konkrete tilfælde at fravige kravet om, at det er en betingelse for netto-afregning, at elforbrugeren er ejer af elproduktionsanlægget. Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger til dette forslag, som jeg har anført i min besvarelse af spørgsmål 20.

Ændringsforslag

Af

6) I § 8 a indsættes som stk. 9:

»Bestemmelserne i stk. 3-8 gælder kun for elforbrugere, der fuldt ud ejer et elproduktionsanlæg, hvorfra de direkte forsynes, og som ligger på forbrugsstedet. Såfremt særlige hensyn tilsiger det, kan miljø- og energiministeren dog godkende, at bestemmelserne i stk. 3-8 og regler udstedt i medfør heraf skal gælde for en elforbruger, selv om denne ikke fuldt ud ejer et sådant elproduktionsanlæg.«

[Dispensation fra ejerkravet]

Bemærkninger

Til nr. 6.

»Ved vedtagelsen af lovforslag nr. L 275 i folketingsåret 1999-2000 var det en klar forudsætning, at reglerne i elforsyningslovens § 8 a om egenproducenters forpligtelse til at aftage miljøvenlig energi m.m. kun skulle gælde for elforbrugere, der selv fuldt ud ejer et elproduktions-